Довенко Любов Филипповна (202)
(девоча - Багрин)

Я в 1933 р. була ~~підкидашем~~
в ~~дед~~ дитбудинку домі. Мені було 7 років,
але ~~я~~ я всё пам'ятаю. ~~своє детство~~
Батько пішов з дому, щоб нам знайти
якийсь ~~кусочок~~ шматочок хліба. ~~пішов у раён~~ Пішов у район
до родичів, може, вони поможуть допоможуть
нашому горю. Нас ~~лишилося~~ лишилось троє дітей,
Ваня, ~~Женя~~ і я були з мамою, ~~но~~ але
мама мене послала, щоб я знайшла
тата. ~~Но я~~ Але я ~~єго~~ його не знайшла, бо
мене ~~підкинули~~ підкинули ~~піддеддом~~ під дитбудинок. ~~потом~~ Потім
ми стали падати, як мухи, і
нас ~~нес~~ перевели до слабших. ~~но сусідська~~ Але сусідська
~~девочка~~ дівчинка упала й пустила ~~пину~~ піну
з рота. ~~Я у тикла~~ І я втекла звідти. ~~отуда~~ Прийшла
~~прийшла~~
і не застала вдома нікого. ~~то~~
Сусідка сказала, що Ваня и Женя